

[Stats- og udenrigsministeren.]

til at gengive sin erindring om, hvad der skete.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg tillod mig at konferere med hr. Morten Lange om den fremstilling, hr. Poul Møller nu gav. Hr. Morten Lange og jeg er aldeles enige om, at da statsministeren blev afbrudt i sin påbegyndte redegørelse om boligfonden, blev der ikke stillet noget spørgsmål om boligfonden, dens beløb osv. Der blev sagt: „Vedrører dette forhandlingerne?“ Det var en afbrydelse, hvor man tillkendegav — sådan opfattede jeg det — at man ikke ønskede at høre om andet end de skattespørgsmål, vi havde forhandlet.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen: Hr. Poul Møllers referat svarer ganske til min erindring, og der er da vist også andre, der har den erindring. Jeg havde nemlig den opgave under de forhandlinger, der blev ført, at give redegørelse herom for den konservative folketingsgruppe. Redegørelsen blev givet dagen efter og omfattede dette punkt, som også jeg anså for vigtigt. Jeg vil gerne høre, om statsministerens bemærkning skal forstås på den måde, at statsministeren bestrider, at jeg har fremsat den udtalelse, som hr. Poul Møller nævnte. Der er dog en vis sandsynlighed for, at den, der har fremsat en udtalelse, bedst selv kan huske den.

(Kort bemærkning).

Per Hækkerup: Jeg må erkende, at jeg ikke tror, denne debat fører videre. Jeg skal gerne bekræfte min erindring, men jeg vil også sige, at det var det referat, statsministeren gav af aftenens forhandlinger på det socialdemokratiske gruppemøde den næste dag. Der er altså ikke tale om, at der ikke er vidner på, hvorledes vor opfattelse var efter drøftelsen den aften; det har vi den socialdemokratiske gruppe til.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 19.

Mødet udsat kl. 17¹⁰.

Mødet genoptaget kl. 19.

Forhandlingen genoptoges.

Statsministeren (J. O. Krag): Der er langt mellem de store skattereformer i dansk parlamentarisk historie. Den første store skattereform, der vel må betegnes som venstreflertallets skattereform, blev vedtaget i 1902 og trådte i kraft i 1903. Den satte en streg over de gamle hartkornsskatter, indførte en moderne ejendomsskat og for første gang en fast årlig indkomstskat, og derefter lå skattesystemet i Danmark i princippet fast i mange, mange år. Der skete en ændring i 1922, og der skete fra situation til situation visse ændringer især i de indirekte skatter, nu og da også i de direkte, men vi skal faktisk helt frem til 1962, før der skete noget principielt nyt i dansk skattepolitik. Det var, da vi gennemførte engrosomsen.

Og de nye årstal for store skattereformer, det må blive årene 1967, 1968 og 1969; d. v. s. at den lovgivning, vi behandler her i dag, er begyndelsen til en lang række dybtgående ændringer af skattelovgivningen, hvor vi tager en række principper både i indkomst- og forbrugsbeskatningen op til revision.

Den skattereform, vi nu står over for at skulle gennemføre, har en ret lang forhistorie. Den begynder i socialdemokratiets program fra kongressen i 1961. De første skridt mod skattereformens praktiske gennemførelse blev taget ved forslaget om en detailoms fremsat af en socialdemokratisk-radikal regering i 1962. Denne detailoms fik vi desværre ikke. Hvis vi havde fået den detailoms, ville jeg tro, at mange af de problemer, der skaber så vældig debat og så stærke skillelinjer i denne sal i dag, ikke havde eksisteret. Vi fik i stedet for engrosomsen, og jeg synes, man skal være fair over for engrosomsen og sige, at den har fungeret ganske godt i de år, vi har haft den, men den har ganske tydelige svagheder, store svagheder, sådan at den ikke på længere sigt er et godt grundlag for en almindelig vareafgift.

Under forhandlingerne i begyndelsen af 1965 om regeringens buketforslag fremsatte